

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 8ης Μαΐου 2024*

«Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Σύμβαση αορίστου χρόνου – Καταγγελία της συμβάσεως – Άρθρο 47, στοιχείο γ', σημείο i, του ΚΛΠ – Κλωνισμός της σχέσεως εμπιστοσύνης – Μη αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά»

Στην υπόθεση T-24/23,

UF, κάτοικος Woluwe-Saint-Étienne (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον S. Orlandi, δικηγόρο,
προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την I. Melo Samraio,

καθής,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. da Silva Passos (εισηγητή), πρόεδρο, S. Gervasoni και T. Rynnä, δικαστές,

γραμματέας: L. Ramette, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 30ής Νοεμβρίου 2023,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή-αγωγή του (στο εξής: προσφυγή) βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων), UF, ζητεί, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 8ης Απριλίου 2022, με την οποία η Επιτροπή κατήγγειλε τη σύμβασή του εργασίας αορίστου χρόνου ως εκτάκτου υπαλλήλου (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) και, αφετέρου, την αποκατάσταση της εντεύθεν ζημίας την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Το ιστορικό της διαφοράς

- 2 Στις 16 Ιουλίου 2016 ο προσφεύγων προσελήφθη από την Επιτροπή ως έκτακτος υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΛΠ), με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου.
- 3 Ο προσφεύγων άσκησε καθήκοντα φύλαξης προσώπων για την προστασία μελών της Επιτροπής, μεταξύ δε αυτών του Αντιπροέδρου Α και, πιο πρόσφατα, του Αντιπροέδρου Β (στο εξής: Αντιπρόεδρος). Προς εκπλήρωση των καθηκόντων του, ο προσφεύγων οπλοφορούσε.
- 4 Στο πλαίσιο των καθηκόντων του, ο προσφεύγων έπρεπε να υποβάλλεται τακτικά σε ιολογικές εξετάσεις αλυσιδωτής αντιδράσεως πολυμεράσης, τις λεγόμενες «PCR», προκειμένου να διαπιστωθεί αν ήταν φορέας του υπεύθυνου για την πανδημία COVID-19 ιού.
- 5 Στις 22 Οκτωβρίου 2021 ο προσφεύγων υποβλήθηκε σε εξέταση PCR (στο εξής: εξέταση PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021) ενόψει αποστολής στη Ρουάντα.
- 6 Στις 25 Οκτωβρίου 2021 ο ιεραρχικώς προϊστάμενος του προσφεύγοντος διαβίβασε στον προσφεύγοντα μήνυμα το οποίο είχε λάβει από ιατρό της ιατρικής υπηρεσίας της Επιτροπής (στο εξής: ιατρική υπηρεσία), με το οποίο ο τελευταίος ζητούσε από τους ιεραρχικώς προϊσταμένους του προσφεύγοντος πληροφορίες σχετικά με πραγματικά περιστατικά που είχαν λάβει χώρα κατά την εξέταση PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021. Κατά τον νοσοκόμο που διενήργησε την εξέταση, ο προσφεύγων συμπεριφέρθηκε ανάρμοστα, και δη «φωνάζοντας “αρκετά”» και «χτυπώντας το χέρι [του]», και εν συνεχεία αποχώρησε χωρίς εξηγήσεις και χωρίς να καταστεί εφικτή η ολοκλήρωση της συγκεκριμένης εξέτασεως.
- 7 Στις 26 Οκτωβρίου 2021 ο προσφεύγων απέστειλε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στους ιεραρχικώς ανωτέρους του, δηλώνοντας συγκλονισμένος από την καταγγελία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 6 ανωτέρω. Εξήγησε ότι η επίμαχη εξέταση PCR ήταν μεγαλύτερης διάρκειας και πιο επεμβατική απ' ό,τι είθισται, αλλά ότι δεν είχε χτυπήσει τον νοσοκόμο. Ωστόσο, ζήτησε συγγνώμη από τον τελευταίο αν τον είχε προσβάλει ή αν είχε αντιδράσει κατά τρόπο που θα μπορούσε να του προξενήσει κακή εντύπωση. Εξάλλου, προσέθεσε ότι ο Αντιπρόεδρος ήταν παρών στην εξέταση PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021 και μπορούσε ασφαλώς να καταθέσει σχετικά με τα περιστατικά αυτά.
- 8 Στις 28 Οκτωβρίου 2021 πραγματοποιήθηκε συνάντηση μεταξύ του προσφεύγοντος, του νοσοκόμου που είχε διενεργήσει την εξέταση PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021 και των αντίστοιχων ιεραρχικώς προϊσταμένων τους.
- 9 Στις 4 Μαρτίου 2022 ο προσφεύγων υποβλήθηκε σε άλλη εξέταση PCR (στο εξής: εξέταση PCR της 4ης Μαρτίου 2022) ενόψει αποστολής στη Γαλλία.
- 10 Στις 5 Μαρτίου 2022 ο προσφεύγων απέστειλε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην ιατρική υπηρεσία με το οποίο εξήγησε ότι, όπως και η εξέταση PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021, η εξέταση PCR της 4ης Μαρτίου 2022 ήταν επίσης μεγαλύτερης διάρκειας και πιο επεμβατική απ' ό,τι είθισται, ότι είχε πόνους και ερεθισμούς καθ' όλη την ημέρα μετά από την εν λόγω εξέταση και ότι μάλιστα μετέβη σε νοσοκομείο.

- 11 Στις 14 Μαρτίου 2022 οι υπάλληλοι της Διευθύνσεως Ασφαλείας της Γενικής Διευθύνσεως Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφαλείας της Επιτροπής (στο εξής: Διεύθυνση Ασφαλείας) κατέσχισαν το όπλο του προσφεύγοντος και το παρέδωσαν αυθημερόν στο οπλοστάσιο του κτιρίου Berlaymont της Επιτροπής.
- 12 Στις 23 Μαρτίου 2022 η ομάδα εσωτερικών ερευνών της Διευθύνσεως Ασφαλείας συνέλεξε τις γραπτές καταθέσεις των δύο νοσοκόμων που είχαν διενεργήσει τις εξετάσεις PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021 και της 4ης Μαρτίου 2022.
- 13 Όσον αφορά την εξέταση PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021, ο νοσοκόμος αναφέρει στην κατάθεσή του ότι, στην ουσία, καθώς ετοιμαζόταν να εισαγάγει τον στυλεό στη μύτη του προσφεύγοντος, ο τελευταίος άρχισε να κινείται και να κουνάει το κεφάλι του, όπερ κατέστησε σχεδόν αδύνατη τη διενέργεια της εξέτασης. Ενώ ο νοσοκόμος είχε μόλις εισαγάγει τη ράβδο στη μύτη του προσφεύγοντος, ο τελευταίος του κτύπησε τον βραχίονα λέγοντας «αρκετά». Ο προσφεύγων είχε δει ότι ο Αντιπρόεδρος είχε ήδη ολοκληρώσει την εξέτασή του και αποχώρησε μαζί του. Όσον αφορά την εξέταση PCR της 4ης Μαρτίου 2022, η νοσοκόμος δήλωσε, κατ' ουσίαν, ότι ήταν μαζί με τον νοσοκόμο ο οποίος είχε διενεργήσει την εξέταση PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021. Ο τελευταίος αναγνώρισε τον προσφεύγοντα και είπε στη νοσοκόμο ότι θα διενεργούσε την εξέταση στον Αντιπρόεδρο. Η νοσηλεύτρια έπρεπε να διενεργήσει δύο εξετάσεις, μια εξέταση PCR και ένα τεστ αντιγόνου. Όταν η νοσηλεύτρια επιχείρησε να πραγματοποιήσει την πρώτη εξέταση, ο προσφεύγων δεν έπαυσε, κατά τα λεγόμενά της, να κινεί την κεφαλή. Με δυσκολία κατόρθωσε να εισαγάγει τον στυλεό επιφανειακά στη μύτη του προσφεύγοντος. Μετά την πρώτη αυτή εξέταση, φέρεται να του είπε ότι επρόκειτο να διενεργήσει τη δεύτερη εξέταση. Ο προσφεύγων φέρεται να σηκώθηκε όρθιος και να είπε αποφασιστικά: «δεν βλέπετε ότι με κάνετε να κλαίω;». Η νοσοκόμος επιχείρησε να διενεργήσει τη δεύτερη εξέταση, αλλά τούτο αποδείχθηκε αδύνατο, διότι ο προσφεύγων κινούσε την κεφαλή. Εν συνεχεία, σηκώθηκε και πήγε να συναντήσει τον Αντιπρόεδρο ο οποίος, εν τω μεταξύ, είχε ολοκληρώσει τις εξετάσεις του.
- 14 Στις 24 Μαρτίου 2022 κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα, μέσω του συστήματος πληροφορικής εσωτερικής επικοινωνίας της Επιτροπής ARES, απόφαση περί ανακλήσεως των δικαιωμάτων του προσβάσεως στα κτίρια της Επιτροπής και της κάρτας εισόδου του.
- 15 Στις 24 Μαρτίου 2022 ο προσφεύγων κλήθηκε σε συνάντηση με τον διευθυντή της Διευθύνσεως Ασφαλείας, κατά τη διάρκεια της οποίας ενημερώθηκε, αφενός, για τις καταγγελίες τις οποίες είχε υποβάλει η ιατρική υπηρεσία λόγω της συμπεριφοράς του κατά τις εξετάσεις PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021 και της 4ης Μαρτίου 2022 και, αφετέρου, για την πρόθεση της Διευθύνσεως Ασφαλείας να ζητήσει από την αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχή (στο εξής: ΑΣΣΠΑ) την καταγγελία της συμβάσεώς του λόγω κλονισμού της σχέσεως εμπιστοσύνης.
- 16 Στις 30 Μαρτίου 2022 η διευθύντρια της διευθύνσεως «Ανθρώπινοι πόροι για συγκεκριμένους τόπους και υπηρεσίες» της Γενικής Διευθύνσεως Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφαλείας της Επιτροπής, υπό την ιδιότητά της ως ΑΣΣΠΑ, απέστειλε έγγραφο, με ημερομηνία 25 Μαρτίου 2022, στον προσφεύγοντα, γνωστοποιώντας του την πρόθεσή της να καταγγείλει τη σύμβασή του βάσει του άρθρου 47, στοιχείο γ', σημείο i, του ΚΛΠ, λόγω κλονισμού της σχέσεως εμπιστοσύνης, συνεπεία των παρατηρήσεων οι οποίες του είχαν ανακοινωθεί κατά τη συνάντηση που μνημονεύθηκε στη σκέψη 15 ανωτέρω. Κάλεσε τον προσφεύγοντα να της υποβάλει τυχόν παρατηρήσεις εντός πενθήμερης προθεσμίας.

- 17 Επίσης στις 30 Μαρτίου 2022 ο προσφεύγων απέστειλε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην ΑΣΣΠΑ με το οποίο, αφενός, ζήτησε παράταση της πενθήμερης προθεσμίας προκειμένου να μπορέσει να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επί της καταγγελίας της συμβάσεώς του και, αφετέρου, παρουσίασε τη δική του εκδοχή των πραγματικών περιστατικών κατά την εξέταση PCR της 4ης Μαρτίου 2022.
- 18 Την 1η Απριλίου 2022 ο συνήγορος του προσφεύγοντος απηύθυνε έγγραφο στην ΑΣΣΠΑ ζητώντας να του διαβιβασθούν τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων ο προσφεύγων είχε κληθεί να διατυπώσει τα σχόλιά του, ώστε να μπορέσει να αναπτύξει λυσιτελώς τις απόψεις του. Αντέκρουσε επίσης τις κατηγορίες οι οποίες είχαν διατυπωθεί εναντίον του με το έγγραφο της 30ής Μαρτίου 2022.
- 19 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η ΑΣΣΠΑ κατήγγειλε τη σύμβαση εργασίας του προσφεύγοντος ως εκτάκτου υπαλλήλου κατ' εφαρμογήν του άρθρου 47, στοιχείο γ', σημείο i, του ΚΛΠ, με προειδοποίηση πέντε μηνών.
- 20 Στις 24 Ιουνίου 2022 ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ).
- 21 Με την απόφαση R/303/22 της 20ής Οκτωβρίου 2022, η ΑΣΣΠΑ απέρριψε τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος.

Αιτήματα των διαδίκων

- 22 Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει ποσό καθοριζόμενο *ex aequo et bono* προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία υπέστη·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 23 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του ακυρωτικού αιτήματος

- 24 Ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους προς στήριξη του ακυρωτικού αιτήματός του, και δη πρώτον, αφενός, ανακρίβεια των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση και, αφετέρου, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας,

δεύτερον, ανεπαρκή αιτιολογία, παράβαση του καθήκοντος αρωγής, παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και, τρίτον, παράβαση του άρθρου 2, στοιχείο γ', του ΚΛΠ και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

- 25 Προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίζεται σε αποδεδειγμένα πραγματικά περιστατικά, ότι πάσχει πλείονα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως καθώς και κατάχρηση εξουσίας.
- 26 Πρώτον, όσον αφορά το υποστατό των πραγματικών περιστατικών, ο προσφεύγων αντικρούει τις αιτιάσεις της ΑΣΣΠΑ καθώς και την εκδοχή των πραγματικών περιστατικών του νοσοκόμου ο οποίος διενήργησε την εξέταση PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021.
- 27 Κατά πρώτον, ο προσφεύγων αμφισβητεί το γεγονός ότι αποχώρησε από την ιατρική υπηρεσία χωρίς να έχει ολοκληρώσει την εξέταση. Υποστηρίζει ότι, αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, ο νοσοκόμος δεν θα μπορούσε να ζητήσει από το εργαστήριο να αναλύσει το ληφθέν δείγμα, δεν θα είχε λάβει τα αποτελέσματα της εξετάσεως του PCR και, κατά συνέπεια, θα αδυνατούσε να μεταβεί στην αλλοδαπή στο πλαίσιο της επακολουθήσασας την εν λόγω εξέταση PCR αποστολής.
- 28 Κατά δεύτερον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, αν πράγματι είχε φωνάξει «αρκετά», όπως ισχυρίζεται ο νοσοκόμος (βλ. σκέψη 6 ανωτέρω), ο Αντιπρόεδρος, ο οποίος ήταν παρών στην εξέταση, θα το είχε οπωσδήποτε ακούσει. Όμως, ο τελευταίος προέβη σε έγγραφη υπεύθυνη δήλωση με την οποία υποστηρίζει ότι, κατά την άποψή του, ο προσφεύγων δεν συμπεριφέρθηκε κατά τρόπο ανάρμοστο.
- 29 Κατά τρίτον, ο προσφεύγων προσθέτει ότι η γενόμενη γραπτή δήλωση του νοσοκόμου πέντε μήνες μετά τα πραγματικά περιστατικά αντιφάσκει προς τη δήλωση του ιεραρχικώς προϊσταμένου του νοσοκόμου. Συγκεκριμένα, ο ιεραρχικώς προϊστάμενος του νοσοκόμου ισχυρίζεται ότι ο νοσοκόμος δήλωσε ότι ο προσφεύγων του είχε «σπρώξει το χέρι» και όχι ότι του είχε «κτυπήσει [τον] βραχίονα». Εξάλλου, στη δήλωση αυτήν, ο ιεραρχικώς προϊστάμενος του νοσοκόμου ισχυρίζεται ότι ο νοσοκόμος δεν ήταν «πολύ θυμωμένος» λόγω του περιστατικού, αλλά θεώρησε ότι έπρεπε να το αναφέρει εκ του λόγου ότι «το συμβάν ενείχε το στοιχείο της φυσικής επαφής». Ο προσφεύγων θεωρεί ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι αντιφατικός, στο μέτρο που, αν ο νοσοκόμος είχε πράγματι δεχθεί προφορική και σωματική επίθεση όπως ισχυρίζεται, δεν θα τελούσε σε αυτή την ψυχική κατάσταση όσον αφορά το περιστατικό. Ως εκ τούτου, θεωρεί ότι η έκθεση των πραγματικών περιστατικών, την οποία υπέβαλε η Επιτροπή, δεν είναι ούτε συνεπής, ούτε ευλογοφανής, ούτε αξιόπιστη.
- 30 Κατά τέταρτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το επιχείρημα της ΑΣΣΠΑ ότι οι νοσοκόμοι απολαύουν «της εμπιστοσύνης των προϊσταμένων τους» δεν σημαίνει ότι οι δικές τους εκδοχές των πραγματικών περιστατικών είναι αυτομάτως αποδεδειγμένες και ότι η εκδοχή που παρουσίασε ο προσφεύγων πρέπει να απορριφθεί. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι, λόγω των αντιφάσεων ως προς τα πραγματικά περιστατικά, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, η ΑΣΣΠΑ όφειλε να προβεί σε συμπληρωματικές έρευνες για να εξακριβώσει τους επίμαχους ισχυρισμούς.
- 31 Κατά πέμπτον, όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα επίμαχα περιστατικά, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς το επιχείρημα της Επιτροπής, τα πραγματικά περιστατικά δεν αποδείχθηκαν κατά τρόπο αντικειμενικό και ανεξάρτητο λαμβανομένων υπόψη των καταθέσεων των νοσοκόμων της ιατρικής υπηρεσίας. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι δεν υπήρχαν άλλα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία θα μπορούσε να λάβει υπόψη η ΑΣΣΠΑ, πέραν των καταθέσεων των εν λόγω νοσοκόμων και της δηλώσεως του ιεραρχικώς προϊσταμένου τους,

ο οποίος δεν ήταν παρών κατά τον χρόνο των επίμαχων πραγματικών περιστατικών, δεν ήταν δυνατόν η Επιτροπή να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά κατά τρόπο «αντικειμενικό και ανεξάρτητο». Κατά τον προσφεύγοντα, η ΑΣΣΠΑ διαπίστωσε τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία, κατά την άποψή του, είναι επί της ουσίας τους ανακριβή και επί των οποίων ερείδεται η προσβαλλόμενη απόφαση στηριζόμενη αποκλειστικώς στις καταγγελίες των νοσοκόμων.

- 32 Δεύτερον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η ΑΣΣΠΑ υπέπεσε σε πλείονες πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως και ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.
- 33 Κατά πρώτον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, αντιθέτως προς όσα διατείνεται η Επιτροπή, συνεργάστηκε κατά τη διάρκεια των εξετάσεων PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021 και της 4ης Μαρτίου 2022. Συγκεκριμένα, υποβλήθηκε στις εν λόγω εξετάσεις και δεν αποχώρησε χωρίς να έχουν περατωθεί.
- 34 Αφενός, η Επιτροπή υπέλαβε ότι το γεγονός ότι ο προσφεύγων έκανε λόγο για πόνους και ερεθισμούς (βλ. σκέψη 10 ανωτέρω) συνιστούσε έλλειψη συνεργασίας. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ο ισχυρισμός αυτός συνιστά επίσης πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Ο προσφεύγων υποστηρίζει, συναφώς, ότι οι ερεθισμοί για τους οποίους παραπονέθηκε διαπιστώθηκαν από ιατρό, κατά τη διάρκεια επισκέψεως στα επείγοντα περιστατικά ενός νοσοκομείου κατόπιν της εξέτασης PCR της 4ης Μαρτίου 2022. Προσθέτει ότι, σύμφωνα με ανεπίσημες πληροφορίες οι οποίες διαβιβάστηκαν στον Αντιπρόεδρο, ο λόγος για τον οποίον εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση είναι το γεγονός ότι ενημέρωσε την ιατρική υπηρεσία για τους ερεθισμούς τους οποίους είχε αισθανθεί μετά την εξέταση PCR της 4ης Μαρτίου 2022. Η πληροφορία αυτή εξελήφθη ως απαράδεκτη κατηγορία κατά της νοσοκόμου και, ως εκ τούτου, αποτέλεσε την αφορμή για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Η δε απόκρυψη της πραγματικής αιτιολογίας της αποφάσεως αυτής συνιστά κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της ΑΣΣΠΑ.
- 35 Κατά δεύτερον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τους πόνους και τους ερεθισμούς του συνιστά παράβαση του καθήκοντος αρωγής.
- 36 Κατά τρίτον, ο προσφεύγων αρνείται ότι «έχασε την ψυχραιμία του» κατά τη διάρκεια των δύο εξετάσεων PCR. Βεβαίως, διαμαρτυρήθηκε για τον τρόπο με τον οποίο είχαν διενεργηθεί οι εν λόγω εξετάσεις, αλλά το γεγονός και μόνον ότι οι εξετάσεις έγιναν αντιληπτές ως πέραν του δέοντος επεμβατικές, λαμβανομένων υπόψη και των πολλών άλλων εξετάσεων στις οποίες είχε υποβληθεί προηγουμένως ο προσφεύγων, δεν μπορεί να δικαιολογήσει την απόλυσή του, η οποία, εν πάση περιπτώσει, είναι εντελώς δυσανάλογη. Εξάλλου, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, αν σκοπός της ΑΣΣΠΑ ήταν να θέσει υπό αμφισβήτηση τις επαγγελματικές του ικανότητες και την ψυχραιμία του, θα έπρεπε να είχε απευθυνθεί στον Αντιπρόεδρο Α και στον Αντιπρόεδρο, στο πλευρό των οποίων είχε διαχειρισθεί, κατά τη διάρκεια διαφόρων αποστολών, ψυχοπιεστικές και επικίνδυνες καταστάσεις.
- 37 Κατά τέταρτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι στην εξέταση PCR της 4ης Μαρτίου 2022 ήσαν παρόντα τέσσερα άτομα, ήτοι, ο ίδιος, ο Αντιπρόεδρος, η νοσοκόμος η οποία διενήργησε την εξέταση PCR και ο νοσοκόμος που είχε διενεργήσει την εξέταση PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021. Επομένως, δεδομένου ότι αμφισβητεί την εκδοχή των πραγματικών περιστατικών των δύο νοσοκόμων όσον αφορά τα δύο περιστατικά, ο προσφεύγων θεωρεί ότι η μόνη κρίσιμη εκδοχή των πραγματικών περιστατικών είναι αυτή του Αντιπροέδρου.

- 38 Κατά τον προσφεύγοντα, ο Αντιπρόεδρος μπορούσε κάλλιστα να ακούσει και να δει τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ του ιδίου και των νοσοκόμων κατά την επίμαχη εξέταση PCR. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι οι εξετάσεις διενεργούνταν σε χώρους οι οποίοι χωρίζονταν από μια απλή τροχήλατη κουρτίνα και ότι ο Αντιπρόεδρος είχε ήδη ολοκληρώσει τη δική του εξέταση, μπορούσε να δει όσα διαμείφθηκαν κατά την εξέταση την οποία ο προσφεύγων δεν είχε ακόμη ολοκληρώσει.
- 39 Επομένως, η άρνηση της ΑΣΣΠΑ να λάβει υπόψη την κατάθεση του Αντιπροέδρου συνιστά, πέρα από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, πρόσθετη ένδειξη περί καταχρήσεως εξουσίας. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι ο Αντιπρόεδρος δεν ήταν αυτόπτης μάρτυρας, όπως διατείνεται η Επιτροπή, η ΑΣΣΠΑ όφειλε μολτατά να τον εξετάσει για να πεισθεί περί τούτου, δεδομένου ότι είχε καταθέσει σαφώς ότι ο προσφεύγων δεν είχε επιδείξει ανάρμοστη συμπεριφορά κατά τις επίμαχες εξετάσεις PCR.
- 40 Κατά πέμπτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η κατηγορία της ΑΣΣΠΑ, κατά την οποία η συνολική συμπεριφορά του κατά τις εξετάσεις PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021 και της 4ης Μαρτίου 2022 αμαυρώνει την εικόνα της υπηρεσίας, συνιστά επίσης πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Κατά τον προσφεύγοντα, ο ισχυρισμός αυτός είναι αυθαίρετος και συνιστά παράβαση του καθήκοντος μέριμνας.
- 41 Τέλος, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, όσον αφορά το υποστατό των πραγματικών περιστατικών, η ΑΣΣΑ δεν διαθέτει διακριτική εξουσία και δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι οι λεπτομέρειες της συμπεριφοράς του δεν αποτελούν στοιχεία αποφασιστικής σημασίας για την προσβαλλόμενη απόφαση. Η ΑΣΣΠΑ στηρίχθηκε κατ' αποκλειστικότητα στα πρακτικά των ακροάσεων του προσφεύγοντος, των νοσοκόμων και του ιεραρχικώς προϊσταμένου τους και δεν αναζήτησε άλλα στοιχεία προκειμένου να διαπιστώσει τα πραγματικά περιστατικά, μεταξύ άλλων εξετάζοντας τον Αντιπρόεδρο ως μάρτυρα. Επομένως, κατά τον προσφεύγοντα, τα πραγματικά περιστατικά που αφορούν τις δύο εξετάσεις PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021 και της 4 Μαρτίου 2022 ήσαν αυτά και μόνον τα οποία προκάλεσαν κλονισμό της σχέσεως εμπιστοσύνης χωρίς ωστόσο να αποδειχθούν δεόντως. Εξάλλου, προσθέτει ότι ο Αντιπρόεδρος επιβεβαίωσε ότι δεν είχε απολέσει την εμπιστοσύνη του προς το πρόσωπό του. Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, στο μέτρο που η Επιτροπή δεν μπορούσε απλώς να επικαλεσθεί διάρρηξη της σχέσεως εμπιστοσύνης χωρίς να έχει προηγουμένως αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η εν λόγω απόφαση.
- 42 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος. Πρώτον, όσον αφορά την πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως την οποία προβάλλει ο προσφεύγων (βλ. σκέψεις 32 έως 40 ανωτέρω), η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η σύμβαση καταγγέλθηκε λόγω της διαρρήξεως της σχέσεως εμπιστοσύνης μεταξύ της ίδιας και του προσφεύγοντος. Η διάρρηξη αυτή οφείλεται σε ανάρμοστη συμπεριφορά του προσφεύγοντος κατά τις εξετάσεις PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021 και της 4ης Μαρτίου 2022, κατά τη διάρκεια των οποίων επέδειξε λεκτική και σωματική επιθετικότητα έναντι των νοσοκόμων της ιατρικής υπηρεσίας που διενεργούσαν τις εν λόγω εξετάσεις.
- 43 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η εν γένει ανάρμοστη συμπεριφορά του ενάγοντος αποδείχθηκε κατά τρόπο αντικειμενικό και ανεξαρτήτως του περιεχομένου των καταθέσεων των νοσοκόμων. Κατά την Επιτροπή, οι λεπτομέρειες της συμπεριφοράς του προσφεύγοντος δεν συνιστούν το αποφασιστικό στοιχείο για την απόδειξη του κλονισμού της σχέσεως εμπιστοσύνης. Έτι σημαντικότερο είναι το γεγονός ότι ο προσφεύγων επέδειξε δύο φορές επιθετικότητα έναντι των νοσοκόμων της ιατρικής υπηρεσίας. Δεν πρόκειται για υποκειμενική αντίληψη των γεγονότων,

αλλά για εκτίμηση απορρέουσα από το καθήκον της Διευθύνσεως Ασφαλείας να εγγυάται την ασφάλεια των μελών της και των προσώπων που είναι παρόντα στα γραφεία της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, η ΑΣΣΠΑ δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών.

- 44 Κατά την Επιτροπή, ο προσφεύγων όφειλε να επιδείξει άψογη συμπεριφορά και να είναι σε θέση να διατηρήσει την ψυχραιμία του σε κάθε περίπτωση ως υπάλληλος φύλαξης προσώπων, κατά μείζονα δε λόγο καθότι οπλοφορούσε στα κτίρια της Επιτροπής. Προσθέτει ότι, για την άσκηση των εν λόγω καθηκόντων, ο προσφεύγων πρέπει να απολαύει της εμπιστοσύνης τόσο του μέλους το οποίο προστατεύει όσο και του οργάνου στο σύνολό του. Δεν αρκεί, όπως ισχυρίζεται ο προσφεύγων (βλ. σκέψη 41 ανωτέρω), ότι απολαύει της εμπιστοσύνης των μελών στο πλευρό των οποίων ασκεί τα καθήκοντά του. Ως εκ τούτου, η Διεύθυνση Ασφαλείας θα πρέπει να είναι βέβαιη ότι ο προσφεύγων δεν συνιστά τον παραμικρό κίνδυνο για την ασφάλεια των μελών και λοιπών προσώπων παρόντων στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής. Επομένως, κατά την Επιτροπή, ορθώς η Διεύθυνση Ασφαλείας ζήτησε την καταγγελία της συμβάσεως του προσφεύγοντος.
- 45 Δεύτερον, όσον αφορά την ανακρίβεια των πραγματικών περιστατικών την οποία επικαλείται ο προσφεύγων, κατά πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι νοσοκόμοι δεν είχαν κανένα λόγο να αναφέρουν ανακριβή πραγματικά περιστατικά σε σχέση με τον προσφεύγοντα και ότι απολαμβάνουν της πλήρους εμπιστοσύνης της υπηρεσίας τους. Σύμφωνα με την Επιτροπή, τα εν λόγω περιστατικά ήσαν και τα μόνα τα οποία αναφέρθηκαν κατά τη διάρκεια της πανδημίας και γνωστοποιήθηκαν πάραυτα στον ιεραρχικώς ανώτερο των νοσοκόμων (βλ. σκέψη 6 ανωτέρω), έστω και αν η επίσημη δήλωση σχετικά με το πρώτο περιστατικό συνετάγη αργότερα.
- 46 Κατά δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι δηλώσεις των νοσοκόμων και του ιεραρχικώς ανωτέρου τους δεν είναι αντιφατικές, στο μέτρο που το κτύπημα στον βραχίονα δεν αποκλείει την απώθηση του χεριού. Επιπλέον, προσθέτει ότι η ΑΣΣΠΑ δεν στηρίχθηκε αποκλειστικώς στα πρακτικά των ακροάσεων του προσφεύγοντος, των νοσοκόμων και του ιεραρχικώς ανωτέρου τους, αλλά έλαβε υπόψη τον κλονισμό της σχέσεως εμπιστοσύνης της Διευθύνσεως Ασφαλείας έναντι του προσφεύγοντος.
- 47 Η Επιτροπή προσθέτει ότι το γεγονός ότι ο νοσοκόμος ο οποίος διενήργησε την εξέταση της 22ας Οκτωβρίου 2021 δήλωσε ότι δεν ήταν «πολύ θυμωμένος» οφείλεται στο γεγονός ότι πρόκειται για επαγγελματία ο οποίος μπορεί να εκτελεί τα καθήκοντά του, ακόμη και υπό δύσκολες συνθήκες. Τούτο αποδεικνύει επίσης ότι ο νοσοκόμος δεν ελαυνόταν από προσωπική αντιπάθεια κατά του προσφεύγοντος και δεν είχε κανένα λόγο να επικαλεσθεί ανύπαρκτα πραγματικά περιστατικά.
- 48 Κατά τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα του προσφεύγοντος σχετικά με τον πράγματι επιδιωκόμενο σκοπό των καταγγελιών των δύο νοσοκόμων (βλ. σκέψη 34 ανωτέρω), η Επιτροπή επαναλαμβάνει ότι οι νοσοκόμοι ανέφεραν τα περιστατικά ευθύς αμέσως μόλις αυτά έλαβαν χώρα. Εξάλλου, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων μετέβη στο νοσοκομείο μόνο μετά το πέρας της δεύτερης εξετάσεως PCR και ότι, εν πάση περιπτώσει, τα προσκομισθέντα έγγραφα αποδεικνύουν απλώς ότι παραπονέθηκε για πόνους στο πρόσωπο χωρίς όμως να διευκρινίζει την αιτία των πόνων.
- 49 Κατά τέταρτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι η Διοίκηση εκτίμησε ότι είχε επαρκώς διαφωτισθεί σχετικά με τα επίμαχα περιστατικά, δεν παρουσίαζε χρησιμότητα η ακρόαση της καταθέσεως του Αντιπροέδρου. Υποστηρίζει ότι δεν αποδείχθηκε το ακριβές σημείο στο οποίο ευρισκόταν ο Αντιπρόεδρος κατά τις εξετάσεις PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021 και της 4ης Μαρτίου 2022, και δη αν αυτός ευρισκόταν σε άλλον θάλαμο από εκείνον στον οποίο ήταν ο

προσφεύγων όταν αυτός υποβαλλόταν σε κάθε μία από τις επίμαχες εξετάσεις ή αν ευρισκόταν πέριξ των εν λόγω θαλάμων. Υπογραμμίζει, εν πάση περιπτώσει, ότι οι θάλαμοι αυτοί ήσαν χωριστοί και εξασφάλιζαν την ιδιωτικότητα της διαδικασίας, οπότε ο Αντιπρόεδρος δεν μπορούσε να είναι αυτόπτης μάρτυρας των επίμαχων πραγματικών περιστατικών. Ως εκ τούτου, η κατάθεσή του δεν ήταν κρίσιμης σημασίας.

- 50 Κατά πέμπτον, όσον αφορά την εξέταση PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, μολονότι ο προσφεύγων έλαβε τα αποτελέσματα της εξέτασεως, τούτο δεν σημαίνει ότι η εξέταση διενεργήθηκε ορθώς. Συγκεκριμένα, ο νοσοκόμος μπόρεσε να εισαγάγει μόνον επιφανειακά τον στυλεό για να διενεργήσει την εξέταση πριν ο προσφεύγων αποχωρήσει και, ως εκ τούτου, δεν μπόρεσε να ολοκληρώσει την εξέταση. Εντούτοις, απέστειλε το ληφθέν δείγμα προς ανάλυση.
- 51 Καθ' έκτον, η Επιτροπή αμφισβητεί το γεγονός ότι τέσσερα άτομα ήσαν παρόντα στην εξέταση PCR της 4ης Μαρτίου 2022, όπως ισχυρίζεται ο προσφεύγων (βλ. σκέψη 37 ανωτέρω). Υποστηρίζει ότι οι εξετάσεις PCR διενεργούνταν σε χωριστούς θαλάμους οι οποίοι εξασφάλιζαν την ιδιωτικότητα της διαδικασίας. Επομένως, παρόντες ήσαν μόνον ο προσφεύγων και η νοσοκόμος η οποία διενήργησε την εξέταση, λόγος για τον οποίο η κατάθεση του Αντιπροέδρου δεν ήταν κρίσιμης σημασίας.
- 52 Τρίτον, όσον αφορά τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος περί καταχρήσεως εξουσίας (βλ. σκέψεις 34 και 39 ανωτέρω), η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο προσφεύγων δεν εξηγεί σε τι συνίσταται η κατάχρηση αυτή. Κατά την Επιτροπή, ο προσφεύγων δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο το οποίο να αποδεικνύει την κατάχρηση εξουσίας, ιδίως όσον αφορά τους σκοπούς που επιδιώκει η προσβαλλόμενη απόφαση, πέραν αυτών που παρατίθενται σε αυτήν. Ως εκ τούτου, θεωρεί ότι οι ισχυρισμοί περί καταχρήσεως εξουσίας πρέπει να απορριφθούν ως αναπόδεικτοι.
- 53 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όσον αφορά τη διαδικασία καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου εκτάκτου υπαλλήλου, από το άρθρο 47, στοιχείο γ', σημείο i, του ΚΛΠ προκύπτει ότι η υπαλληλική σχέση λύεται άμα τη λήξει της περιόδου προειδοποιήσεως την οποία προβλέπει η σύμβαση. Κατά το άρθρο 49, παράγραφος 1, του ΚΛΠ, μετά την περάτωση της πειθαρχικής διαδικασίας που προβλέπεται στο παράρτημα ΙΧ του ΚΥΚ και η οποία εφαρμόζεται αναλογικά, η σύμβαση εργασίας μπορεί να λυθεί άνευ προειδοποιήσεως για πειθαρχικούς λόγους, σε περίπτωση σοβαρής παραλείψεως του εκτάκτου υπαλλήλου να εκπληρώσει, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας, τα υπηρεσιακά του καθήκοντα.
- 54 Κατά πάγια νομολογία, λόγω της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει η ΑΣΣΠΑ σε περίπτωση πταίσματος δυναμένου να δικαιολογήσει την απόλυση εκτάκτου υπαλλήλου, τίποτε δεν την υποχρεώνει να κινήσει πειθαρχική διαδικασία κατά του τελευταίου αντί να κάνει χρήση της δυνατότητας μονομερούς λύσεως της συμβάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 47, στοιχείο γ', του ΚΛΠ, και μόνον όταν η ΑΣΣΠΑ προτίθεται να απολύσει έκτακτο υπάλληλο άνευ προειδοποιήσεως, σε περίπτωση σοβαρής εν μέρους του παραλείψεως να εκτελέσει τα υπηρεσιακά του καθήκοντα, πρέπει να κινηθεί, όπως προβλέπει το άρθρο 49, παράγραφος 1, του ΚΛΠ, η πειθαρχική διαδικασία που προβλέπει το παράρτημα ΙΧ του ΚΥΚ για τους μόνιμους υπαλλήλους και η οποία εφαρμόζεται κατ' αναλογίαν στους έκτακτους υπαλλήλους (πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουνίου 2021, ΕΚ κατά Επιτροπής των Περιφερειών, Τ-355/19, ΕΥ:Τ:2021:369, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 55 Επομένως, κατ' αρχήν, η ΑΣΣΠΑ είχε δικαίωμα να λύσει τη σύμβαση του προσφεύγοντος βάσει του άρθρου 47, στοιχείο γ', σημείο i, του ΚΛΠ, πριν από τη λήξη της και με εξάμηνη προειδοποίηση, χωρίς να υποχρεούται να κινήσει πειθαρχική διαδικασία.
- 56 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η καταγγελία της συμβάσεως του προσφεύγοντος, της οποίας προηγήθηκε προειδοποίηση, αιτιολογήθηκε με τον κλονισμό της σχέσεως εμπιστοσύνης μεταξύ της Επιτροπής και του προσφεύγοντος, λόγω της εν γένει συμπεριφοράς η οποία του καταλογίσθηκε κατά τις εξετάσεις PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021 και της 4ης Μαρτίου 2022. Συγκεκριμένα, η ΑΣΣΠΑ επέλεξε να καταγγείλει τη σύμβαση του προσφεύγοντος κατ' εφαρμογήν του άρθρου 47, στοιχείο γ', σημείο i, του ΚΛΠ, και όχι κατ' εφαρμογήν του άρθρου 49, παράγραφος 1, του ΚΛΠ.
- 57 Συναφώς, μολονότι δεν απόκειται στην ΑΣΣΠΑ να υποκαταστήσει με τη δική της εκτίμηση την εκτίμηση του ιεραρχικώς ανωτέρου του προσφεύγοντος ως προς το υποστατό του κλονισμού της σχέσεως εμπιστοσύνης, εντούτοις η ΑΣΣΠΑ οφείλει, κατ' αρχάς, να ελέγξει αν πράγματι προβάλλεται έλλειψη ή διάρρηξη της σχέσεως εμπιστοσύνης, εν συνεχεία, να εξετάσει την ουσιαστική ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών και, τέλος, να βεβαιωθεί ότι, λαμβανομένης υπόψη της αιτιολογίας του, το αίτημα καταγγελίας δεν πάσχει λόγω προσβολής θεμελιωδών δικαιωμάτων ή ακόμη λόγω καταχρήσεως εξουσίας. Στο πλαίσιο αυτό, η ΑΣΣΠΑ μπορεί ιδίως να εκτιμήσει, λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων του ενδιαφερομένου, ότι ιδιαίτερες περιστάσεις δικαιολογούν το ενδεχόμενο λήψεως άλλων μέτρων πλην της απολύσεως, για παράδειγμα την ανάθεση στον ενδιαφερόμενο άλλων καθηκόντων εντός της Επιτροπής (πρβλ. απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2019, RY κατά Επιτροπής, T-160/17, EU:T:2019:1, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 58 Εντούτοις, επισημαίνεται ότι, στην περίπτωση όπου το θεσμικό όργανο που αποφασίζει να καταγγείλει τη σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου παραπέμπει, συγκεκριμένα, σε ορισμένα πραγματικά περιστατικά στα οποία ανάγεται η απόφαση περί απολύσεως για λόγους απώλειας της εμπιστοσύνης, ο δικαστής οφείλει να ελέγξει κατά πόσον τα πραγματικά αυτά περιστατικά είναι ακριβή. Ειδικότερα, στο μέτρο που το θεσμικό όργανο διευκρινίζει τους λόγους που οδήγησαν στην απώλεια της εμπιστοσύνης αναφερόμενο σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, ο δικαστής οφείλει να ελέγξει ότι οι λόγοι αυτοί στηρίζονται σε ακριβή πραγματικά περιστατικά. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, ο δικαστής δεν υποκαθιστά την αρμόδια αρχή στην εκτίμησή της ότι έχει αποδειχθεί η απώλεια εμπιστοσύνης, αλλά περιορίζεται απλώς να ελέγξει αν είναι όντως ακριβή τα πραγματικά περιστατικά στα οποία ρητώς αναφέρεται το θεσμικό όργανο ως δικαιολογητική βάση της αποφάσεώς του (απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, L κατά Κοινοβουλίου, T-317/10 P, EU:T:2013:413, σκέψη 70).
- 59 Εν προκειμένω, η ΑΣΣΠΑ επισήμανε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας του προσφεύγοντος οφειλόταν στον κλονισμό της σχέσεως εμπιστοσύνης μεταξύ του προσφεύγοντος και του θεσμικού οργάνου, λόγω «πλειόνων σοβαρών περιστατικών» κατά την άσκηση των καθηκόντων του, τα οποία είχαν περιέλθει σε γνώση της, και συγκεκριμένα της συμπεριφοράς του προσφεύγοντος κατά τις εξετάσεις PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021 και της 4ης Μαρτίου 2022.
- 60 Επομένως, υπό το πρίσμα της νομολογίας που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 57 και 58 ανωτέρω, πρέπει να εξετασθούν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι διάδικοι προκειμένου να διαπιστωθεί αν, εξεταζόμενα μεμονωμένα και εν συνεχεία συνολικά, τα στοιχεία αυτά είναι ικανά να επιβεβαιώσουν ή, αντιθέτως, να ανατρέψουν ως αβάσιμο τον λόγο καταγγελίας της συμβάσεως τον οποίο επικαλέσθηκε η Διεύθυνση Ασφαλείας και δέχθηκε η ΑΣΣΠΑ.

- 61 Προς αμφισβήτηση της εν γένει συμπεριφοράς η οποία του προσάπτεται με τις γραπτές μαρτυρίες των νοσοκόμων που διενήργησαν τις δύο επίμαχες εξετάσεις PCR (βλ. σκέψη 13 ανωτέρω), ο προσφεύγων προσκόμισε, εκτός από τη δική του εκδοχή των επίμαχων πραγματικών περιστατικών, γραπτή δήλωση του Αντιπροέδρου, τον οποίον συνόδευε κατά τις εξετάσεις PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021 και της 4ης Μαρτίου 2022 και ο οποίος, ως εκ τούτου, ήταν παρών στην αίθουσα της ιατρικής υπηρεσίας όπου έλαβαν χώρα τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά.
- 62 Συναφώς, αφενός, διαπιστώνεται ότι, κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία και με την υπό κρίση προσφυγή, ο προσφεύγων αρνήθηκε την εκδοχή των πραγματικών περιστατικών των δύο νοσοκόμων που είχαν διενεργήσει τις εξετάσεις PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021 και της 4ης Μαρτίου 2022, εκδοχή την οποία επανέλαβε η ΑΣΣΠΑ στην προσβαλλόμενη απόφαση. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων αμφισβητεί ότι ήταν επιθετικός και ότι επέδειξε ανάρμοστη συμπεριφορά έναντι των νοσοκόμων. Όσον αφορά την εξέταση PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021, αρνείται ειδικότερα το γεγονός ότι κτύπησε τον βραχίονα ή το χέρι ενός από τους νοσοκόμους και ότι φώναζε «αρκετά» (βλ. σκέψεις 7 και 29 ανωτέρω). Όσον αφορά την εξέταση της 4ης Μαρτίου 2022, αμφισβητεί ότι επέδειξε ανάρμοστη συμπεριφορά. Συνεπώς, ενόψει των αντίθετων μεταξύ τους εκδοχών των πραγματικών περιστατικών τις οποίες παρουσίασαν, αφενός, οι νοσοκόμοι και, αφετέρου, ο προσφεύγων, ο τελευταίος ζήτησε επανειλημμένως να εξετασθεί ως μάρτυρας ο Αντιπρόεδρος (βλ. σκέψεις 7 και 29 ανωτέρω).
- 63 Αφετέρου, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 49 και 51 ανωτέρω, η ΑΣΣΠΑ έκρινε ότι είχε επαρκώς διαφωτισθεί ως προς τα πραγματικά περιστατικά και ότι δεν χρειαζόταν να ακούσει τον Αντιπρόεδρο. Συγκεκριμένα, κατ' ουσίαν η Επιτροπή υποστηρίζει, κατά πρώτον, ότι οι λεπτομέρειες σχετικά με την εν γένει συμπεριφορά του προσφεύγοντος δεν είναι καθοριστικής σημασίας και, κατά δεύτερον, ότι η εν γένει αυτή συμπεριφορά αποδείχθηκε κατά τρόπο αντικειμενικό και ανεξαρτήτως του συγκεκριμένου περιεχομένου των καταθέσεων των νοσοκόμων (βλ. σκέψη 43 ανωτέρω). Αντιθέτως, όπως ελέχθη στη σκέψη 49 ανωτέρω, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν αποδείχθηκε το ακριβές σημείο στο οποίο ευρισκόταν ο Αντιπρόεδρος, ήτοι αν βρισκόταν σε άλλον θάλαμο από εκείνον στον οποίο ήταν ο προσφεύγων όταν αυτός υποβαλλόταν σε κάθε μία από τις επίμαχες εξετάσεις ή αν βρισκόταν περίξ των θαλάμων. Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο Αντιπρόεδρος δεν μπορούσε, ως εκ τούτου, να είναι αυτόπτης μάρτυρας των πραγματικών περιστατικών.
- 64 Συναφώς, αφενός, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή δεν διευκρινίζει ποια άλλα αποδεικτικά στοιχεία χρησιμοποίησε, πέραν των καταθέσεων των νοσοκόμων της ιατρικής υπηρεσίας της, για να αποδείξει τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά. Αφετέρου, από τη δικογραφία προκύπτει ότι τα μόνα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της η ΑΣΣΠΑ και τα οποία θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την καταγγελία της συμβάσεως του προσφεύγοντος ήταν οι γραπτές καταθέσεις των νοσοκόμων και του ιεραρχικώς προϊσταμένου τους που μνημονεύθηκαν στις σκέψεις 12 και 13 ανωτέρω. Εξάλλου, από την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως προκύπτει ότι οι εν λόγω καταθέσεις είχαν αποφασιστική αποδεικτική αξία για την ΑΣΣΠΑ.
- 65 Η Επιτροπή, όμως, δεν εξηγεί πώς κατέστη δυνατό να αποδειχθεί η συμπεριφορά του προσφεύγοντος «κατά τρόπο αντικειμενικό και ανεξαρτήτως του συγκεκριμένου περιεχομένου» των καταθέσεων αυτών, όπως η ίδια υποστηρίζει (βλ. σκέψη 43 ανωτέρω). Συγκεκριμένα, δεν επικαλείται άλλα στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν να επιβεβαιώσουν τη διαπίστωση αυτήν, ενώ το μόνο άλλο διαθέσιμο αποδεικτικό στοιχείο, το οποίο επισύναψε ο προσφεύγων στη διοικητική ένσταση κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, είναι η υπεύθυνη δήλωση του Αντιπροέδρου, με την οποία αυτός υποστηρίζει ότι, κατά την άποψή του, ο προσφεύγων δεν συμπεριφέρθηκε ανάρμοστα κατά τις επίμαχες εξετάσεις (βλ. σκέψη 28 ανωτέρω).

- 66 Συναφώς, κατά πρώτον, διαπιστώνεται ότι, παρά τις αντίθετες μεταξύ τους εκδοχές των πραγματικών περιστατικών τις οποίες παρουσίασαν οι νοσοκόμοι, αφενός, και ο προσφεύγων, αφετέρου, η Επιτροπή αρνήθηκε να προβεί σε συμπληρωματικές ενέργειες προκειμένου να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά, μεταξύ άλλων, όπως ζήτησε επανειλημμένως ο προσφεύγων, εξετάζοντας ως μάρτυρα τον Αντιπρόεδρο. Συναφώς, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι ο Αντιπρόεδρος ήταν παρών στην αίθουσα της ιατρικής υπηρεσίας όπου είχαν εγκατασταθεί οι ατομικές καμπίνες στις οποίες διενεργήθηκαν οι εξετάσεις PCR της 22ας Οκτωβρίου 2021 και της 4ης Μαρτίου 2022. Η Επιτροπή περιορίζεται στη διατύπωση αμφιβολιών ως προς το πού ακριβώς ευρισκόταν στην εν λόγω αίθουσα ο Αντιπρόεδρος κατά τον χρόνο των επίμαχων πραγματικών περιστατικών.
- 67 Κατά δεύτερον, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή αντιφάσκει όσον αφορά τη σημασία της καταθέσεως του Αντιπροέδρου.
- 68 Συγκεκριμένα, αφενός, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το ακριβές σημείο στο οποίο ευρισκόταν ο Αντιπρόεδρος κατά τις επίμαχες εξετάσεις PCR δεν είχε αποδειχθεί (βλ. σκέψη 49 ανωτέρω) και, επομένως, η κατάθεσή του δεν θα ήταν χρήσιμη. Αφετέρου, υποστηρίζει ότι οι εξετάσεις PCR, όπως οι επίμαχες εν προκειμένω, διεξάγονται σε χωριστούς θαλάμους και ότι, κατά συνέπεια, ο Αντιπρόεδρος δεν μπορούσε να είναι αυτόπτης μάρτυρας των πραγματικών περιστατικών (βλ. σκέψη 51 ανωτέρω). Αν, όμως, δεν αποδείχθηκε το ακριβές σημείο στο οποίο ευρισκόταν ο Αντιπρόεδρος κατά τις επίμαχες εξετάσεις PCR, είναι αντιφατικό να υποστηρίζει η Επιτροπή ότι ο Αντιπρόεδρος δεν μπορούσε, εν ουδεμία περιπτώσει, να είναι αυτόπτης μάρτυρας των πραγματικών περιστατικών που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια των ίδιων αυτών εξετάσεων.
- 69 Επομένως, από τις ενέργειες της ΑΣΣΠΑ δεν κατέστη δυνατό να αποδειχθεί, λαμβανομένων υπόψη των αποδεικτικών στοιχείων που τέθηκαν υπόψη του Γενικού Δικαστηρίου, ότι ο προσφεύγων επέδειξε την προσαπτόμενη σε αυτόν εν γένει συμπεριφορά στην οποία στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση λόγω κλονισμού της σχέσεως εμπιστοσύνης μεταξύ της Επιτροπής και του ιδίου.
- 70 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η απόφαση της ΑΣΣΠΑ είναι παράνομη, καθόσον εκτίμησε ότι είχε επαρκώς διαφωτισθεί από τις καταθέσεις των νοσοκόμων αρνούμενη να προβεί σε έλεγχο των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση βάσει άλλων αποδεικτικών στοιχείων τα οποία, ωστόσο, ήσαν διαθέσιμα, διεξάγοντας ακόμη και διοικητική έρευνα.
- 71 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτή η επιχειρηματολογία που ανέπτυξε ο προσφεύγων προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με την οποία προβάλλεται ότι δεν αποδείχθηκαν τα πραγματικά περιστατικά τα οποία δικαιολογούν την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 72 Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως και των επιχειρημάτων που προέβαλε ο προσφεύγων, η διεξαγωγή αποδεικτικής διαδικασίας την οποία ζήτησε και η εξέταση του παραδεκτού των εγγράφων τα οποία προσκόμισε με το υπόμνημα απαντήσεως και στις 10 Νοεμβρίου 2023.

Επί του αιτήματος αποζημιώσεως

- 73 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, λόγω της καταχρηστικής απολύσεώς του, υπέστη σημαντική ηθική βλάβη λόγω της προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων του, ιδίως λόγω της προσβολής των δικαιωμάτων του άμυνας, λόγω προδήλων σφαλμάτων εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η

Διοίκηση και λόγω παραβάσεως του καθήκοντος αρωγής. Υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έθιξε την τιμή του και του προξένησε σοβαρή ηθική βλάβη, καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε, μεταξύ άλλων, να του παράσχει πρόσβαση στις γραπτές καταγγελίες, να λάβει μέτρα για την εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών και να εξετάσει τον Αντιπρόεδρο ως μάρτυρα.

- 74 Κατά συνέπεια, ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να υποχρεώσει την Επιτροπή, *ex æquo et bono*, να τον αποζημιώσει για την εντεύθεν ηθική βλάβη.
- 75 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος. Υποστηρίζει ότι δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο για την προβαλλόμενη ηθική βλάβη του και ότι επικαλείται μόνον γενικώς και αορίστως την προσβολή της τιμής του.
- 76 Συναφώς, όσον αφορά την προβαλλόμενη ηθική βλάβη, επισημαίνεται ότι, κατά τη νομολογία, η ακύρωση παράνομης πράξεως μπορεί να συνιστά, αυτή καθαυτήν, πρόσφορη και, κατ' αρχήν, επαρκή ικανοποίηση κάθε ηθικής βλάβης την οποία τυχόν προκάλεσε η εν λόγω πράξη, εκτός αν ο προσφεύγων αποδεικνύει ότι υπέστη ηθική βλάβη μη δυνάμενη να ικανοποιηθεί πλήρως με την ακύρωσή της (πρβλ. διάταξη της 3ης Σεπτεμβρίου 2019, FV κατά Συμβουλίου, C-188/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:690, σκέψη 26, και απόφαση της 28ης Απριλίου 2021, Correia κατά ΕΟΚΕ, T-843/19, EU:T:2021:221, σκέψη 86).
- 77 Ο ηθικός χαρακτήρας της προβαλλόμενης ζημίας δεν είναι ικανός να αντιστρέψει το βάρος αποδείξεως όσον αφορά την ύπαρξη και την έκταση της ζημίας το οποίο φέρει ο ενάγων. Πράγματι, ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στοιχειοθετείται μόνον αν ο ενάγων αποδείξει το υποστατό της ζημίας του [πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουνίου 2021, ΕΚ κατά Επιτροπής των Περιφερειών, T-355/19, EU:T:2021:369, σκέψη 148 (μη δημοσιευθείσα) και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 78 Εν προκειμένω, ο προσφεύγων δεν εξήγησε ποια ηθική βλάβη υπέστη η οποία δεν μπορεί να ικανοποιηθεί πλήρως με την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, με τα υπομνήματά του, περιορίσθηκε στον ισχυρισμό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσέβαλε την τιμή του και του προκάλεσε ηθική βλάβη, χωρίς να διευκρινίσει ούτε το περιεχόμενο ούτε την έκταση της βλάβης αυτής, και δεν υποστήριξε ότι υπέστη ηθική βλάβη μη δυνάμενη να ικανοποιηθεί πλήρως με την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 79 Επομένως, ο προσφεύγων δεν απέδειξε, όπως όφειλε υπό το πρίσμα της νομολογίας που παρατίθεται στις σκέψεις 76 και 77 ανωτέρω, ότι η ηθική βλάβη την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη δεν μπορούσε να ικανοποιηθεί πλήρως με την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και, ως εκ τούτου, να αποκατασταθεί.
- 80 Υπό τις συνθήκες αυτές, το αίτημα αποζημιώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 81 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

82 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του προσφεύγοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 8ης Απριλίου 2022, με την οποία καταγγέλθηκε η σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου του UF ως εκτάκτου υπαλλήλου.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

da Silva Passos

Gervasoni

Rynnä

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Μαΐου 2024.

(υπογραφές)